

Άγιος ΝΙΚΑΝΩΡ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

ΕΤΟΣ 320 | ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017 | ΤΕΥΧΟΣ 354

ΠΕΡΙΕΧÓΜΕΝΑ

Λόγος καί ἐμπειρία

3

ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἐπιστολή Μητροπολίτου Γρεβενῶν
κ. Δαβίδ

6

Τερά Μονή Εὐαγγελισμοῦ
τῆς Θεοτόκου Μπουνάσιας

9

Πίστη καί Εὐχαριστία

11

Ἡ πρόκληση τῆς ἱεραποστολῆς
στὸν 21ο αἰώνα

14

ΕΞΩΦΥΛΛΟ: Στιγμιότυπα ἀπό τὴν Θεία Λειτουργία
πού τελέστηκε στό 1ο Γυμνάσιο Γρεβενῶν.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ: Στιγμιότυπα ἀπό τὴν Χριστογεν-
νιάτικη ἐκδήλωση τοῦ Κέντρου Νεότητας τῆς Τερᾶς
Μητροπόλεως Γρεβενῶν.

ΟΣΙΟΣ
ΝΙΚΑΝΩΡ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Τερά Μητρόπολις Γρεβενῶν
51100 Γρεβενά
www.imgre.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μητροπολίτης Γρεβενῶν
κ. ΔΑΒΙΔ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
τῆς Τερᾶς Μητροπόλεως Γρεβενῶν

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Άσπροβάλτα Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 23970 23313
Fax: 23970 21754
E-mail: graphics.melissa@gmail.com

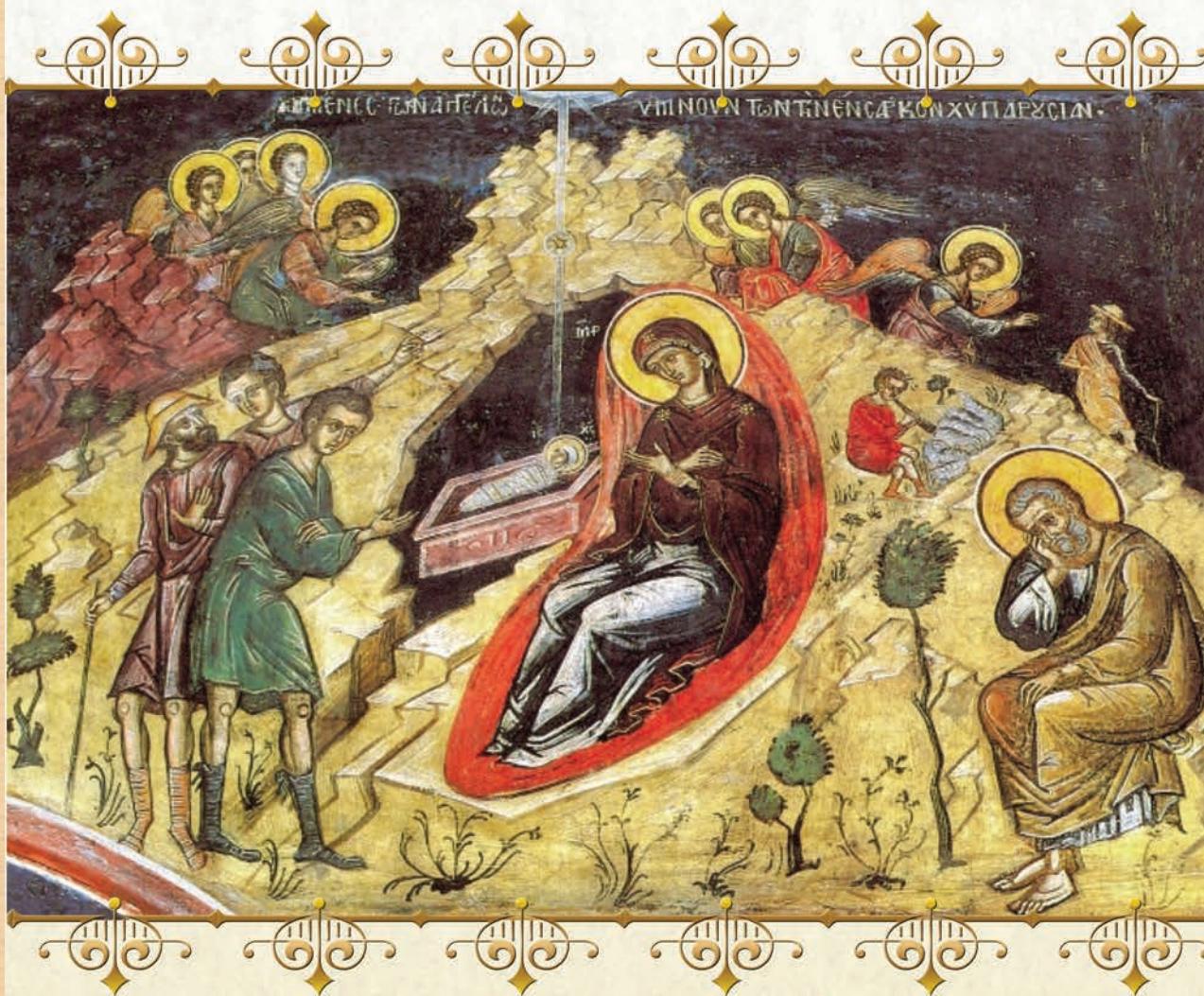
Ο «ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΑΝΩΡ» διανέμεται καί
ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ. Γιά τὴν ἀντιμετώ-
πιση μέρους τῶν ἔξοδων γίνονται δεκτές οἰκο-
νομικές προσφορές στή διεύθυνση:

Τ. Μητρόπολις Γρεβενῶν (γιά τὸ περιοδικό)
51100 ΓΡΕΒΕΝΑ

Τηλ. 24620 22404 Fax 2462083717
E-mail iерамитрополигревенон@gmail.com
η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 331/618949-03

οσιος ΝΙΚΑΝΩΡ | 2

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Μπροπολίτου Αύλωνος
κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

"...ό Λόγος σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν..."
(Ιωάν. 1,14)

Αύτο εἶναι τά Χριστούγεννα, ἢ μάλλον αὐτή εἶναι ἡ ἐμπεριά τῆς Ἐκκλησίας γιά τή Γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, που εἶναι τό "πάντων καινόν καινότατον, τό μόνον καινόν ύπό τόν ἥλιον" κατά τόν ἄγιο Ιωάννη Δαμασκηνό γεγονός, γιατί "ό

αἰώνιος Θεός γίνεται ἄνθρωπος. Καί Αὐτός πού δέν δημιουργίθηκε, δημιουργεῖται καὶ Ἐκεῖνος πού κάνει ἄλλους πλούσιους, γίνεται φτωχός· παίρνει τή φτώχεια τοῦ ἀνθρωπίνου σώματός μου, γιά νά πάρω ἐγώ τόν πλοῦτο τῆς Θεότητάς Του".

Γιά τή μυσταγωγική προσέγγιση, δικαίως, τούτης τῆς ἀλήθειας θά τολμοῦσα νά ἔλεγα πώς χρειάζεται ἡ τόλμη μᾶς τόλμης, γιατί ἡ ἀλήθεια δέν κατακτᾶται ποτέ μέ τή σκέψη, ἀλλά μέ τή θέληση καί τήν κοινωνία ἀνάμεσα στό Θεό καί τόν ἀνθρωπο.

Γιά τήν πραγματοποίηση αὐτῆς τῆς σώζουσας κοινωνίας "ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν", καθότι ὁ Θεός σαρκώνεται καί ἀποκαλύπτεται ως Θεάνθρωπος σέ τρόπο πού νά μή συγχέεται ἡ ἴδιαιτερότητα καθημαῖς φύσεως, ἀλλά καί στό ἔξης νά μπορεῖ νά καυχᾶται μαζί μέ τόν ἄγιο Ἰωάννη τό Χρυσόστομο κάθε ἀνθρωπος γιά τό λόγο πώς "γένος ἐγένετο ἐν, Θεοῦ καί ἀνθρώπων".

Βέβαια ἀνάμεσα στήν ἔννοια καί στήν πραγματικότητα τῆς γιορτῆς τῶν Χριστουγέννων ὑπάρχει ἔνας δρόμος μακρύς καί δύσκολος. Ἔνας δρόμος πού εἴτε ὠραιοποιεῖ συναισθηματικά τή γιορτή, εἴτε τή μεταβάλλει σ' ἔνα ἀνούσιο σύμβολο. Η γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δικαίως, οὔτε στό

πρῶτο σχήμα χωρεῖ, ἀλλά οὔτε καί στήν παρωχημένη ἀνουσιότητα τῆς ἔννοιας ἐνός συμβόλου-γεγονότος μπορεῖ νά τοποθετηθεῖ.

"...ό Λόγος σάρξ ἐγένετο... καί ἐθεασάμεθα τήν δόξα αὐτοῦ". Η "θέα" τοῦ σαρκωμένου Θεοῦ στήν vontί φάτνη τῆς Ἑκκλησίας ὅριοθετεῖ τήν ἀλήθεια τῆς γιορτῆς, φανερώνοντας στόν ἀνθρωπο τό πλήρωμα τῆς ζωῆς μέσα ἀπ' τήν καινούργια πραγματικότητα τῆς θεανθρώπινης ὑπαρξίης χάρη στήν ὅποια ἔχουμε τήν δυνατότητα τῆς μετοχῆς στή θεο-ζωή. Νά γίνουμε θεοί κατά χάρη.

Η Γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι καί γεγονός ίστορικό. Τέμνει τήν ἀνθρώπινη ίστορία καί τή χωρίζει στήν παλαιά καί στή νέα. Καθορίζει τό νόημά της. Ο παλαιός κόσμος "σύν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ" ἀναδημιουργεῖται. Μπολιάζεται στή θεανθρώπινη φύση τοῦ Λόγου. Κερδίζεται "ἡ ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ". Γι' αὐτό καί ἡ σημαντική τῆς χριστουγεννιάτικης ἐμπειρίας παραμένει ἔνα μυστήριο ξένο καί παράδοξο γιά τόν ἀνθρωπο τῆς παρακοῆς καί τῆς πτώσης.

Γιά ἕκεῖνον πού ἀδυνατεῖ νά συλλάβει τό νόημα τῆς Σάρκωσης, τό μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τήν πολυσήμαντη εύδοκία τοῦ ἀγγελικοῦ ὑμουν, τά Χριστούγεννα θάναι πάντοτε ἔνα ξένο

καί παράδοξο μαζί μυστήριο. Άντιθετα γιά τόν καλοπροαίρετο ἄνθρωπο αὐτό τό μυστήριο δέν εἶναι ποτέ ξένο ούτε καί παράδοξο. Δέν εἶναι ξένο, γιατί στή Γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ βλέπει τή δική του ἀναγέννηση. Δέν εἶναι παράδοξο, γιατί ἀποκαλύπτεται προσωπικά ὁ Θεός καί σ' αὐτή τήν ἀποκάλυψη μετέχει οὐσιαστικά ὁ ἄνθρωπος, περνώντας μέσα ἀπ' τό μυστήριο τῆς Ἑκκλησίας καί κοινωνώντας τοῦ Λόγου ἀπ' τό Ποτίριο τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Μέσα στό χῶρο τοῦ μυστηρίου ὁ ἄνθρωπος κοινωνεῖ μέ τό Θεό ἀπτά καί συγκεκριμένα, ἀνακαλύπτοντας προσωπικά τό Θεό καί μετέχοντας στή χαρά τῆς γιορτῆς καί ὅχι στό φολκλορικό μέρος της, ἡ ξοδεύοντας τίς δυνάμεις του σέ μιά ψευδαίσθηση ἀνησυχίας καί ἀναζήτησης, ὅχι πάντως στή χαρά τοῦ εὐαγγελίου "ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σίμερον Σωτίρ".

Αὐτή, ἀκριβῶς, ἡ χαρά τῆς Γέννησης τονίζει τό μέγεθος τῆς ἀνθρώπινης ἐμπειρίας μπρός στήν αἰσθηση τοῦ ἀπείρου Θεοῦ ἔτσι, ὥστε νά μή δυσκολεύει τήν κατανόηση τῆς Σάρκωσης ἡ τό γιατί ὁ Θεός νά γίνει ἄνθρωπος. Γιατί αὐτή ἡ χαρά εἶναι συνακόλουθο τῆς ἀγάπης. Κι ἐμεῖς ξέρουμε "πώς μόνον ἡ ἀγάπη μπο-

ρεῖ νά κάνει τέτοια πράγματα". Νά ἀναγεννᾶ, δηλαδή, μέσα ἀπό τήν πτώση τόν ἄνθρωπο. Νά τοῦ δίνει προορισμό καί σκοπό!

Τήν ἀνθρώπινη φύση βαραίνει ἡ ἀμαρτία καί ὁ θάνατος. Ὁ Θεός στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γίνεται ἄνθρωπος καί πραγματοποιεῖ γιά πρώτη φορά τήν ἀγιότητα "ἐν σαρκὶ" καί καταργεῖ τήν κυριαρχία τῆς ἀμαρτίας. Γεννιέται ὁ Χριστός καί μαζί Του καί ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία ἐκλογῆς! Κι αὐτή τήν ἐκλογή τήν ἔχουμε ώς δυνατότητα μετοχῆς στή γιορτή μέσα ἀπ' τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἔκει εἶναι ὅλος ὁ Χριστός... Ὁ Χριστός πού γεννιέται στή φάτνη, πού σταυρώνεται, πού ἀνασταίνεται καί ἀναλαμβάνεται στόν οὐρανό. Ὁ Χριστός πού σώζει καί ἀγιάζει.

Στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καθαγιάζεται ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία, ἀποδεχόμενη τόν Σωτήρα τῆς Ἰησοῦ Χριστό καί μέσα σέ μιά πορεία πίστης καί ταπεινῆς ἀποδοχῆς προσκυνεῖ τό μυστήριο τῆς Γέννησης τοῦ θείου Βρέφους μέσα στήν καινούργια τῆς Ἑκκλησίας φάτνη Του, ὅπου ἄγγελοι καί ἄνθρωποι φάλλουν τήν Ἐνανθρώπηση Του καί τραγουδοῦν τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΕΤΕΧΘΗ!

ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2017

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΡΕΒΕΝΩΝ Κ. ΔΑΒΙΔ

Εύλογημένοι καὶ ἀγαπητοὶ Χριστιανοί.

”Εφτασε καὶ πάλι ὁ καιρὸς γιὰ νὰ ζήσουμε τὸ μεγάλο γεγονὸς τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐνα γεγονὸς σπουδαῖο καὶ καθοριστικὸ γιὰ τὴν παγκόσμια ἴστορία ἀφοῦ σηματοδότησε τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ὁλοὶ μας ἐπιθυμοῦμε αὐτὸ τὸ κοσμοϊστορικὸ γεγονὸς νὰ τὸ ζήσουμε, δόσο εἶναι δυνατὸν καλύτερα καὶ οὐσιαστικά.

Ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ, τὴν ἐποχὴν ποὺ ζοῦμε, πολλὲς φορὲς γίνεται ἀγωνία γιὰ πολλοὺς συνανθρώπους μας ποὺ δὲ μόνο δυσκολεύονται στὴν βιοπάλη τῆς καθημερινότητας, ἀλλά κυρίως ζοῦν τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ αὐριοῦ. Οἱ ἄνθρωποι πλήττονται ἀπὸ πνευματικὴ φτώχια ἀλλὰ καὶ οἱ ποικίλες ψυλικὲς δυσκολίες καὶ στερήσεις ἔξαφανίζουν τὴν χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνην, τὰ δῶρα τῆς γέννησης τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ. Ἡ ἀγάπη ἀποδυναμώνεται ἀπὸ τίς κοινωνικὲς ἀνισότητες καὶ τὴν στέρηση ἀναγκαίων ἀγαθῶν καὶ πολλοὶ συνάνθρωποί μας στεροῦνται καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ καθημερινὸ πιάτο τοῦ φαγητοῦ. Καθημερινὰ πολλοὶ συνάνθρωποί μας, ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς οἰκονομικῆς κρίσης, ζητοῦν τὴν βοήθεια τῆς Ἑκκλησίας γιατί ἡ ἀνεση ἔγινε στέρηση καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια στεναχώρια.

Γι’ αὐτὸ στὴ Μητρόπολή μας λειτουργοῦν τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο, τὸ Γηροκομεῖο καὶ τὸ Καθημερινὸ Συσσίτιο.

A. Τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο γιὰ τὴν χρονιὰ ποὺ πέρασε δηλ. τὸ 2016 εἶχε τὴν ἔξης κίνηση:

ΕΣΟΔΑ:

- 1) Ἀπὸ χορηγίες Ἱερῶν Ναῶν: 9.225,00 εὐρὼ
- 2) Ἀπὸ ἔρανο Ἀγάπης: 9.255,00 εὐρὼ
- 3) Ἀπὸ δωρεὲς: 4.760,72 εὐρὼ
- 4) Ἀπὸ τόκους: 49,60 εὐρὼ

Σύνολο ἐσόδων: 23.290,32 εὐρώ

ΕΞΟΔΑ:

- 1) 300 Δέματα Πάσχα και
300 Δέματα Χριστουγέννων
1.000,00 εύρω
- 2) Βοήθημα σε συνανθρώπους
ξύλα, πετρέλαιο, ένοικια,
φάρμακα κλπ.)
18.533,47 εύρω
- 3) ΔΕΗ-ΔΕΥΑΓ- είσιτήρια κλπ.
5.480,02 εύρω
- 4) Είσητήρια γιατί άρρωστους
5.000,00 εύρω
- 5) Ένισχυση πολυτέκνων
1.500,00 εύρω
- 6) Έγγυηση ἀποφυλακίσεως
500,00 εύρω
- 7) Σίτιση – πρωινὰ ἄπορων
μαθητῶν Δημοτικῶν – Γυ-
μνασίων – Λυκείων
5.072,33 εύρω.

Σύνολο ἔξοδων: 37.085,82 εύρω.

“Οπως ἀκούσατε και φαίνεται, τὰ ἔξοδα εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ
ἔσοδα κατὰ 13.795 εύρω, ἀλλὰ ἔχει ὁ Θεός.

Β. Τὸ Γηροκομεῖο μας αὐτὴν τὴν στιγμὴν φιλοξενεῖ και φροντίζει
19 ἡλικιωμένους και εἶχε γιὰ τὸ 2016 τὴν ἔξης κίνηση.

”**Ἐσοδα ἀπὸ δωρεὲς & ἐνοίκια:**

102.142,95 εύρω

”**Ἐξοδα:** 113.194,02 εύρω

Και ἐδῶ τὰ ἔξοδα εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ ἔσοδα κατὰ 11.051,07
ποὺ καλύπτονται ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπο παρελθούσης χρήσεως.

Γ. Ἐπίσης λειτουργεῖ Συσσίτιο γιὰ τοὺς ἀναγκεμένους συνανθρώπους
μας ποὺ στεροῦνται τὸ καθημερινὸ φαγητό, στὸ χῶρο τοῦ Γηροκομείου
και προσφέρονται καθημερινὰ 37 μερίδες φαγητοῦ μεσημέρι -

ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ

Δεκέμβριος 2017

απευθυνθείτε σε κάθε Ιερό Ναό της Μητροπόλεως μας

βράδυ, δηλ. συνολικά 74 κάθε μέρα. "Όλο τὸν χρόνο ἐπίσης μοιράζονται ἐμπερίστατα δέματα μὲ τρόφιμα σὲ οἰκογένειες ποὺ ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ἐπιβίωσης.

"Ολα τὰ παραπάνω παραστατικὰ στοιχεῖα εἶναι στὴ διάθεση τοῦ καθενός, ὡστε μὲ πλήρη νομιμότητα καὶ διαφάνεια, νὰ γνωρίζετε ὅλοι σας πὰς ἀξιοποιοῦνται τὰ χοήματά σας. Πιστεύω νὰ καταλάβατε ὅτι ἡ φιλανθρωπικὴ δραστηριότητα τῆς Μητροπόλεως μας ἐνισχύετε ἀπὸ τὴ δικὴ σας ἀγάπη καὶ βοήθεια. Καὶ τὸ τελευταῖο λεπτὸ ποὺ προσφέρει δὲ καθένας γίνεται βοήθεια, ἀνακούφιση, παρηγοριά. Θέλω δημόσια νὰ εὐχαριστήσω καὶ τοὺς συνανθρώπους μας ποὺ ἀντὶ γιὰ τραπέζια μνημοσύνων, προσφέρουν γεύματα εἴτε στὸ Γηροκομεῖο, εἴτε στὸ καθημερινὸ συσσίτιο καὶ ἔτσι βοηθοῦν καὶ τὶς ψυχὲς τῶν νεκρῶν καὶ τοὺς ἀναγκεμένους συνανθρώπους μας

Καὶ φέτος θὰ κάνουμε μὲ τὸν ἵδιο τρόπο τὸν "Ἐρανο τῆς ἀγάπης μοιράζοντας φακέλους στὰ σπίτια, ὡστε νὰ προσφέρουμε στὸν φάκελο ποὺ θὰ μοιρασθεῖ, ὅτι θέλουμε καὶ ἐὰν θέλουμε. Σὲ κάθε ναὸ θὰ ὑπάρχει εἰδικὸ κουτὶ τοῦ Ἐράνου Ἀγάπης καὶ ἐκεῖ θὰ ρίχνετε τοὺς φακέλους σας, μέχρι τὶς 7 Ἰανουαρίου 2018.

Ἡ κάθε σας προσφορὰ καὶ βοήθεια, ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ, καθημερινὰ γίνεται ἀγάπη, βοήθεια, ἀνακούφιση γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας ποὺ ἔχουν δυσκολίες. Γιὰ φέτος ἐτοιμάζουμε 350 δέματα. Ἐὰν κάποιος θέλει νὰ προσφέρει κάτι παραπάνω ἢ μεγαλύτερο πόσο, μπορεῖτε νὰ ἔρθετε στὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως, γιὰ νὰ πάρετε καὶ τὴ νόμιμη ἀπόδειξη τῆς δωρεᾶς σας.

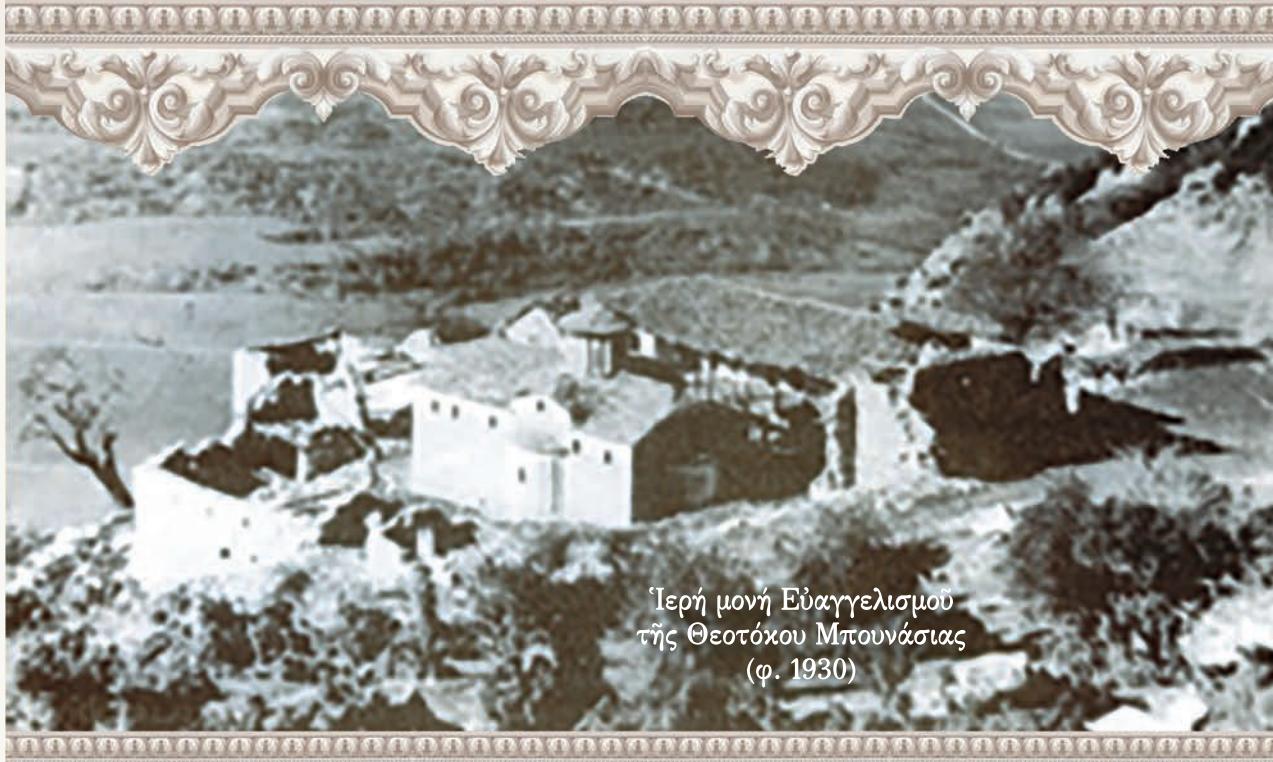
«Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν» ὅμως «οἱ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριο οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ».

Κανένας συνάνθρωπός μας νηστικὸς στὰ Γρεβενὰ ὅχι μόνο Χριστούγεννα, ἀλλὰ καὶ καθημερινά. "Ολοι μαζί, χορτάτοι ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ νεογέννητου Χριστοῦ καὶ μὲ τὴν μεταξύ μας ἀγάπη.

Καλὲς γιορτὲς καὶ κάθε εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὸν καθένα μας πρωσικὰ καὶ στὶς οἰκογένειές σας.

Μὲ πατρικὲς εὔχες
Ο πνευματικὸς Πατέρας καὶ Ἐπίσκοπός σας

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ο ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΔΑΒΙΔ**

Ιερή μονή Εὐαγγελισμού
τῆς Θεοτόκου Μπουνάσιας
(φ. 1930)

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΠΟΥΝΑΣΙΑΣ

ΗΜπουνάσια είναι όρεονύμιο, το όποιο ἀναγράφεται σε πρακτικό τοῦ 12ου αἰώνα. Ἡ μονή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ κτισμένη ἐπάνω σ' αὐτό κατά τό ἔτος 1348 βρισκόταν στο βορειοανατολικότερο τμῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Σταγῶν. Κατ' ἔκεινη τὴν περίοδο ἡ Δυτική Μακεδονία και Ἡ Δυτική Θεσσαλία βρίσκονταν ὑπό την ἔξουσία Σέρβων ἡγεμόνων, οἱ ὅποιοι πιθανόν συνέβαλαν στὴν ἀνέγερση αὐτῆς καὶ ἀλλων μονῶν. Στην Παλιούριά ὑπῆρχε παράδοση ὅτι τή μονή ἐπισκέψθηκε ὁ ὄσιος Νικάνωρ καὶ προσευχήθηκε ἐκεῖ.

Τό 1763 προστέθηκαν νέα κτίσματα στή μονή, ὅπως πληροφορούμαστε ἀπό ἐπιγραφή σκαλισμένη σέ πλάκα ἐντειχισμένη στὴν ἐρειπωμένη πιά τράπεζα:

«† ΕΤΟΣ 1763 ΕΓΕΝΕΝ ΑΥΤΗ ΙΚΟΔΟΜΗ ΤΟ ΜΑΓΙΡΙΟ Ι ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΕΤΑ ΚΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟ ΒΑΗΝΑΡΙΟ ΠΟΤΟ ΚΑΤΟ ΜΕΡΟΣ ΟΛΟ ΚΟΠΟΥ ΚΕΞΟΔΟ. Ι ΕΗΡΙΣΚΟΜΕΝΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΕΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ Π[Α]ΛΑΤΙΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΜΗΜΗΦΟΡΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΗ Ι ΜΑΣΤΟΡΙ ΡΙΣΤΑ ΓΗΑΝΗ ΚΟΣΤΑ». Τό ὄνομα Ρίστα μαρτυρεῖ τή σλαβική καταγωγή τοῦ τεχνίτη.

12 ἔτη ἀργότερα, την Πεντηκοστή τοῦ 1775, ἔγιναν τά ἐγκαίνια τοῦ νέου καθολικοῦ τῆς μονῆς, ὅπως συνάγεται ἀπό ἐπιγραφή σκαλισμένη στή μαρμάρινη πλάκα τῆς Άγιας Τράπεζας: «Η ΕΟΡΤΗ ΘΑΜΑΣΤΗ / 1775». Τό καθολικό ἐκεῖνο ἀποτεφρώθηκε ἀπό πυρκαϊά τό

1810. Γιά τίς λειτουργικές ἀνάγκες τῆς μονῆς χρησιμοποιεῖτο ἐπί ἑπταετία ὁ ναός τῶν «Ἄγίων Ἀποστόλων». Γιά τήν ἀνοικοδόμηση νέου καθολικοῦ οἱ μοναχοὶ συνέταξαν «παρρησία», δηλαδὴ μιά ἔκκληση πρός τούς πιστούς τῆς περιοχῆς νά συνδράμουν σ' αὐτήν μέ χρήματα καί ἀφιερώματα. Τό νέο καθολικό ἐγκαινιάστηκε μετά ἑπταετία, ὅπως πληροφορεῖ ἡ κτιτορική ἐπιγραφή στὸ ὑπέρθυρο τῆς εἰσόδου:

+ΕΚΤΙCΘΟ Ο ΝΑΟC TΙS ΘΕΟΤOKO
Υ ΕΥΒΑΓΕΛΙCМОУ + ΕΠΙCTATIC ΙG
OMENOY ΠA'PAΧRISTOFOROY 1816
MAP/TIΩ 25 ETOΥS.

Ἡ εἰσόδος τοῦ καθολικοῦ εἶναι στενή καί χαμηλή, πρακτική συνήθης σέ μονές γιά νά μήν εἰσέρχονται ἔφιπποι οἱ Τοῦρκοι.

Ἡ μονή κινδύνευσε σοβαρά κατά τό 1828, λόγω καταγγελίας ἀγιογράφου γιά περιθαλψη ληστῶν (ἐπαναστατῶν). Τότε φυλακίσθηκε ὁ ἡγούμενός της Ἀργύριος. Τό 1850 μέ συνδρομή τοῦ ἡγούμενου Τρύφωνος ἀγιογραφήθηκε ὁ τρούλλος τοῦ καθολικοῦ ἀπό τόν Ἰωάννη Μπακόλα ἀπό τό Τσούρχλι (Ἄγιο Γεώργιο). Μνημονεύεται ὁ μοναχός Γρηγόριος (1858, 1860). ᩴ βιβλιοδεσία ἦταν βασικό διακόνημα στή μονή ἐπί σειρά δεκαετιῶν. Εὐαγγέλιο πού φυλασσόταν στή μονή τοῦ Σπηλαίου εἶχε ἀφιερωθεῖ στή μονή Μπουνάσιας (1857) ἀπό τόν Μελέτιο μητροπολίτη Ρασκοπρισρένης.

Το 1882 μέ τήν ἀπελευθέρωση τῆς

Θεσσαλίας καί τή χάραξη νέων συνόρων στήν περιοχή, ἡ μονή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ περιῆλθε στή μητρόπολη Δεσκάτης (1882-1896) καί μετά τήν κατάργηση αὐτῆς στή μητρόπολη Γρεβενῶν. Κατά τήν τελευταία δεκαετία τοῦ 19ου αἰώνα ἡ μονή ἐνίσχυε τή λειτουργία τῶν σχολείων τῆς Δεσκάτης. Ἐχουμε μαρτυρίες γιά λογία καί ἐκτός τῶν ὁρίων τῆς μητροπόλεως Γρεβενῶν. Κατά τίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰ. τό μοναστήρι βρισκόταν σέ πλήρη παρακμή χωρίς μοναχούς. Οι ἐπί πολλά ἔτη διαχειριστές του ἀδελφοί Μπρόβα ἀπό τή Δεσκάτη ὑπέβαλαν τήν παραίτησή τους στά τέλη τοῦ 1902. ᩴ ἐπαρχιακή δημογεροντία ἀποφάσισε νά διορίσει προσωρινά ἡγούμενο τόν Ἀγαθάγγελο ἀπό τή Ζάμπορντα. Κατά τή γνώμη τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας τό 1905 τά οἰκονομικά της μόλις πού ἐπέτρεπαν τή συντήρησή της. Το 1915 ἡγούμενος διορίστηκε ὁ ιερομόναχος Θεοδόσιος Καραγεωργίου, πρώην ἡγούμενος τῆς μονῆς Βαρλαάμ Μετεώρων, μέ παράλληλα καθήκοντα τήν ἐπιστασία τῶν μονῶν Σαμαρίνας καί Σπηλαίου. Αύτός ἔξαφανίστηκε τόν Μάιο τοῦ 1918, ἔχοντας κατηγορηθεῖ γιά ἀτασθαλίες, ὅποτε διορίστηκε διαχειριστής τῆς μονῆς ὁ ιερέας Μιχαήλ Μέντζιος ἀπό τό Καλόχι.

Ἐπί ἀρχιερατείας τοῦ μητροπολίτου Σεργίου ἀνακαινίσθηκαν κάποια ἀπό τά σωζόμενα κτίσματα τῆς μονῆς. Εὔχομαστε να εὐλογήσει ὁ Θεός νά ἐγκατασταθεῖ καί ἐκεῖ μοναστική ἀδελφότητα.

Ἀπόστολος Παπαδημητρίου

ΠΙΣΤΗ και ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

πρωτ. Χριστόδουλος Μπίθας

Οταν κάποιος προσκυνητής πρωτοῦσε τόν δσιο γέροντα Παΐσιο, γιατί δέν μπορεῖ νά χαρεῖ μέ τίποτα, ἐκεῖνος τοῦ ἀπαντοῦσε: "Ἐπειδή δέν δοξολογεῖς τόν Θεό. "Οταν ὁ ἄνθρωπος κινεῖται στόν χῶρο τῆς δοξολογίας, χαίρεται μέ ὅλα... "Αν θέλεις νά ζεῖς ζωή παραδεισένια ἀπό αὐτήν τήν ζωή, δέξ κι ἐσύ τίς εὐεργεσίες καί τίς πλούσιες δωρεές πού σου δίνει ὁ Θεός καί ἀρχισε τό «δόξα σοι ὁ Θεός». Νά δοξάζετε τόν Θεό, γιατί σᾶς βοήθησε καί προοδεύσατε ἔστω καί λίγο, εἴτε ἐπειδή ἐσεῖς κοπιάσατε, εἴτε ἐπειδή σᾶς βοήθησαν οἱ ἄλλοι."Μά καί ὁ "Οσιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης, τόνιζε μέ κάθε εὐκαρία: "Νά προχωρεῖτε σέ δοξολογία γιά ὅλα τά ὡραῖα, γιά νά ζεῖτε Τόν μόνον Ὁμραῖον".

Οι σύγχρονοι Ἅγιοι δέν ἔλεγαν τίποτε διαφορετικό ἀπό αὐτό πού μᾶς διασώζει σύσσωμη ἡ Πατερική παράδοση μέσα ἀπό τίς ζωές καί τούς λόγους ὅσων ἀκολούθησαν ἐπ' ἐλπίδι Ἀναστάσεως τόν Εὐαγγελικό Λόγο. Ζωή δίχως εὐχαριστία, σημαίνει βίο ἀνώφελο, ἀχάριστο, χωρίς ἐλπίδα, χωρίς Χριστό.

"Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντί εύχαριστεῖτε" μᾶς παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, περιγράφοντας τόν τρόπο τῆς ζωῆς τῆς πρώτης Χριστιανικῆς κοινότητας, πού ζοῦσε στόν παλμό τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ.

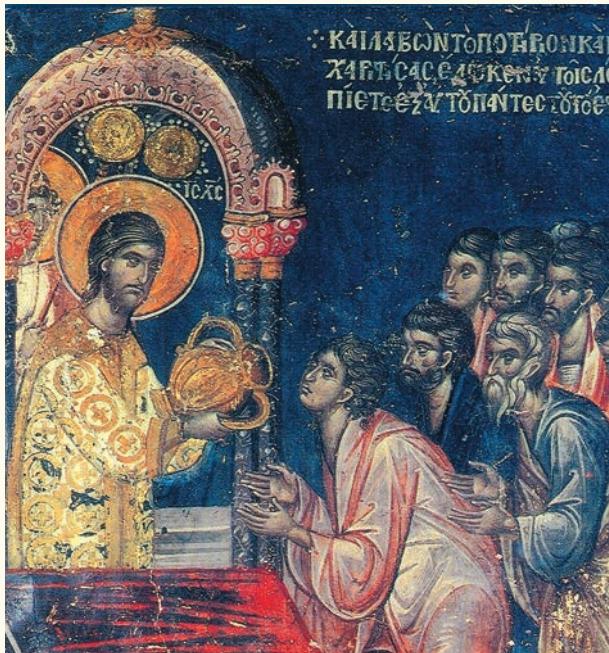
Ἡ Θεία Λειτουργία πού ἀποτελεῖ τό κέντρο ὅλης τῆς Ὁρθόδοξης λατρείας κορυφώνεται μέ τήν Κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων πού ἀποκαλεῖται Θεία Εὐχαριστία. Λίγο πρίν, στήν εύχῃ τῆς Ἅγιας Ἀναφορᾶς μέ τό στόμα τοῦ ιερέα, ὁμολογοῦμε ἀπό τά βάθη τῆς ὑπαρξής μας τήν δοξολογία γιά τήν ζωή πού μᾶς χαρίστηκε, γιά τήν πίστη καί τήν ἐλπίδα πού μᾶς δόθηκε: «Ἄξιον καί δίκαιον Σέ ὑμνεῖν, Σέ εὐλογεῖν, Σέ αἰνεῖν, Σοί εὐχαριστεῖν, Σέ προσκυνεῖν». Μέ τόν αἶνο αὐτό καταδέτουμε στόν πατέρα μας ὅλη μας τήν ὑπαρξη, τήν εὐγνωμοσύνη μας. Καί συνεχίζουμε: "Γιά ὅλα αὐτά, Ἐσένα εὐχαριστοῦμε, τόν Πατέρα καί τόν μονογενῆ σου Γιό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα· γιά ὅλ' αὐτά, ὅσα ξέρουμε κι ὅσα δέν ξέρουμε, γιά

ὅσες βλέπουμε κι ὅσες δέν βλέπουμε εὐεργεσίες, πού ἔκαμες σέ μᾶς".

Καί ὁ λαός ἀπαντᾶ, πάλι δοξολογικά: "Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶσαι Κύριε τῶν Δυνάμεων· γεμάτος ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ ἀπό τήν δόξα σου. Σῶσε μας, ὑψιστε Θεέ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος στό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Σῶσε μας, ὑψιστε Θεέ".

Αὐτή ἡ αἰσθηση τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ἡ δοξολογία στὸν Θεό εἶναι τό κέντρο τῆς πίστης μας, τό περιεχόμενο γιά τὴν ἐλπίδα μας. Τίποτε δικό μας δέν ἔχουμε. Αὐτός μᾶς δημιούργησε ἐκ τοῦ μή ὄντος, μᾶς ἀγαπᾷ παρ' ὅλη τὴν ἀστοχία μας, μᾶς συγχωρεῖ παρ' ὅλα τὰ ἀσταμάτητα λάδη μας.

Κι ὅσο νοιώθουμε μυστικά αὐτήν τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ διά τῆς χάριτος τοῦ Ἅγιου Πνεύματος στήν ζωή μας, θέλουμε νά κάνουμε πράξη τὴν εὐχή πού ἔχουμε ἀκουσει λίγο νωρίτερα στήν Μεγάλη Συναπτή: "ἔαυτούς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα". Ἀς ἀφήσουμε ὁ καθένας μας κι ὅλοι μαζί τὸν ἔαυτό μας κι ὅλη μας τὴν ζωή στό

Θεό μας Ἰησοῦ Χριστό. Μόνο ἔτσι κανείς προγεύεται τήν χαρά τῆς Βασιλείας. Νά ἀφήσουμε στά χέρια τοῦ Θεοῦ τήν ζωή μας, νά εὐχαριστοῦμε γιά τά πάντα, νά συναισθανθοῦμε ὅτι ἡ δοξολογία ὡς τρόπος ὑπαρξιακός, ἐμπρακτος, εἶναι ἡ μόνη ἀληθινή πίστη καὶ ἀποτελεῖ τήν ἐσωτερική ἐπίκληση τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ἡ ἀχαριστία, ἡ γκρίνια, ἡ μεμφιμοιρία, μᾶς κάνει νά ξεχνάμε στήν ούσια τόν Θεό, μᾶς στρέφει στό σκοτάδι, μᾶς κάνει νά μοιάζουμε μέ κακομαθημένα παιδιά πού ξέχασαν τόν δωρητή κι ἔτσι δέν μποροῦν πλέον νά χαροῦν οὔτε τό δῶρο, καθώς λέει ὁ Ἅγιος Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος.

"Οποιος γνωρίζει τόν Κύριο ὅπως πράγματι εἶναι, ὡς Θεό ἀγάπης καὶ εὐσπλαγχνίας, καὶ πιστεύει σ' αὐτόν με τὴν ἐμπιστούνη τοῦ μικροῦ παιδιοῦ στὸν πατέρα, Τοῦ ἐμπιστεύεται τὴν ζωή του καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν ἰδίᾳ ἀγάπην καὶ εὐσπλαγχνίαν νά τὴν μεταδίδει στὸν πλησίον, ἀφοῦ δωρεάν τὴν ἔλαβε καὶ δωρεάν θέλει νά τὴν δώσει (Μτθ. 10,8). Ζεῖ καὶ εὐχαριστεῖ, ἀναπνέει καὶ δοξολογεῖ καὶ πάντα αἰσθάνεται ὅτι δέν μπορεῖ νά εἶναι ἀξιος τῆς εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ ἀφοῦ διαρκῶς πέφτει καὶ κάνει λάθη, μά καθώς σηκώνεται καὶ πάλι, θέλει κι ἄλλο νά ζεῖ τὴν κάθηδραν μέρα δοξολογώντας, εὐεργετώντας, ἀγαπώντας, μετανοώντας.

Αὐτός, λοιπόν, εἶναι ὁ λόγος πού ἡ Θεία μετάληψη λέγεται Θεία Εὐχαριστία, αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού δέν μπορεῖ νά ύπάρξει Ὁρθόδοξη πίστη δίχως Εὐχαριστία. Τρώμε τὴν σάρκα του καὶ πίνουμε τό αἷμα Του γιατί ἐκεῖνος μᾶς τό ζήτησε καὶ γιατί θέλουμε νά γίνουμε ἐνα μαζί Του, νά γίνει ἡ ζωή Του, ζωή μας.

Ψάλλουμε πρίν τόν καθαγιασμό τῶν Θείων Δώρων τό "Σέ ύμνοῦμεν, σέ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ('Εσύ εἶσαι) ὁ Θεός ἡμῶν". Τό λέμε αὐτό γιατί καταλαβαίνουμε ὅτι ἡ Θεία Εὐχαριστία εἶναι τό κέντρο ὅλης τῆς ζωῆς μας. "Ἐτσι ὀφείλουμε νά

ζοῦμε κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας, στήν χαρά καὶ τήν λύπη, στήν δοκιμασία καὶ στόν πειρασμό. Ζοῦμε δοξολογώντας τήν Χαρμολύπη. Χαιρόμαστε εὐχαριστώντας ἐμπρακτα καὶ συνάμα λυπόμαστε γιά τίς ἀμαρτίες μας. Παρακαλοῦμε καὶ εὐχόμαστε, δοξολογοῦμε καὶ χαιρόμαστε.

Κι ἀφοῦ κοινωνήσουμε τό Σῶμα καὶ τό Αἷμα του, ἐπιθυμῶντας νά εἶναι κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας σάν κι αὐτή, ἀφοῦ ἡ Θεία Εὐχαριστία εἶναι -καὶ πρέπει νά εἶναι- τό ἀποκορύφωμα τῆς ἑβδομάδας μας, δοξολογοῦμε καὶ πάλι διά τοῦ στόματος τοῦ Ἱερέα: "Σέ εὐχαριστοῦμε, φιλάνθρωπε Δέσποτα, εὐεργέτη τῶν ψυχῶν μας, γιατί καὶ σήμερα μᾶς ἀξίωσες νά μεταλάβουμε τά ἐπουράνια καὶ ἀδάνατα μυστήρια σου. Κάμε ἵσιο καὶ σωστό τό δρόμο μας, στήριξέ μας ὅλους μέσα στό φόβο σου, φρούρησε τήν ζωή μας, στερέωσε τά βήματά μας· μέ τίς εὐχές καὶ τίς ἴκεσίες τῆς ἔνδοξης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας κι ὅλων τῶν Ἅγιων σου. Γιατί ἐσύ εἶσαι ὁ ἀγιασμός μας κι ἐσένα δοξάζουμε, τόν Πατέρα καὶ τόν Γιό καὶ τό "Ἄγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντα καὶ στούς ἀτελεύτητους αἰῶνες". (Εὐχή πρίν τήν ἀπόλυτη).

"Ἄς εἶναι ἔτσι ἡ ζωή μας, ἀδελφοί μου, κοντά στόν Χριστό, δοξολογική κι εὐχαριστιακή. Ἄμήν.

Ἡ πρόκληση τῆς ἱεραποστολῆς στὸν 21ο αἰώνα

Ἀχιλλέα Β. Παπατόλιου
Δρ. Θεολογίας

Γποχρέωση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ εὐαγγελιστεῖ σὲ ὅλη τὴν κτίση τὸ χαρμό- συνο μήνυμα τῆς Ἀνάστασης, τὸ δόπιο δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει ἐπεκτατικὸ χαρακτήρα μὲ ἡμεριαλιστικὲς συμ- περιφορές, ποὺ δὲ συνάδουν μὲ τὴν Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ διδα- σκαλία. Στὴν ἱεραποστολή, δὲν πρό- κειται γιὰ ἐπιβολὴ, ἀλλὰ γιὰ ἀπλὴ κατάθεση μίας βεβαιότητας, μίας ἐμπειρίας. Σκοπὸς τῆς ἱεραποστολῆς δὲν εἶναι ἡ κατάκτηση τοῦ κόσμου, ἡ ἔξαπλωση καὶ ἡ ἐπιβολὴ μίας χριστιανοπολιτείας ποὺ ἐλέγχει τὰ πάντα, ἀλλὰ ἡ διακονία τοῦ κόσμου «ἐν ταπεινώσει»¹.

Ἡ ἱεραποστολὴ, ὡς ἔκφραση τοῦ Ὁρθόδοξου χριστιανικοῦ βιώματος, εἶναι ἀποτέλεσμα ἀγάπης, κίνηση ἀγαπητικὴ πρὸς ἐκείνους ποὺ βρί- σκονται ἐκτὸς τοῦ σώματός της. Ἡ ἱεραποστολὴ στοχεύει στὴ βίωση καὶ τὴν προσδοκία τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ «ἀφοσιώνεται στὸν καθημερινὸ ἀγώνα, γιὰ νὰ οἰκο- δομήσει ἔναν νέο κόσμο, στὸν ὅποιο θὰ Βασιλεύει ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς

ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀνεξαιρέ- τως»². Συνεπῶς, ἔρχεται νὰ μπο- λιάσει τὶς ἀνθρώπινες κοινωνίες μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς κάθε ἀνθρώπο ἀνεξαρτήτως φυλῆς, φύλου, χρώ- ματος καὶ ἰδεολογικῶν πεποιθήσεων, καθότι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι θρη- σκεία τῆς ἀγάπης: «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν»³, ἵδιως ἀπέναντι στοὺς δια- φορετικούς, στοὺς ἀλλόφυλους καὶ τοὺς ἀλλόθρησκους.

Ἡ χριστιανικὴ ἱεραποστολὴ βρί- σκεται σήμερα μπροστὰ στὴν πρό- κληση νὰ προάγει τὴ γνωριμία καὶ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους πολιτισμοὺς γιὰ μία ἀρμονικὴ, δη- μιουργικὴ καὶ παραγωγικὴ συνύ- παρξη διαφορετικῶν φυλετικῶν, πο- λιτισμικῶν, γλωσσικῶν καὶ κοινω- νικῶν ὅμιλων. Τὸ ἀγαπητικὸ ἄνοιγ- μα τῶν χριστιανῶν στοὺς χώρους τῆς ἱεραποστολῆς ἀποτελεῖ ἄκρα κατάφαση τῆς ἐτερότητας τῆς χρι- στιανικῆς πίστης ἔναντι οἰασδήποτε ὄλλης. Γιὰ νὰ προσφέρει κανεὶς θετικὰ στὴ σύγχρονη ἱεραποστολὴ, πρέπει νὰ μάθει νὰ διαλέγεται μὲ τὸν ἄλλο. Δὲν μπορεῖ νὰ διαλεχτεῖ

δύμως μὲ τὸν ἄλλο, ὅταν «πιστεύει ὅτι ὁ μόνος δρόμος γιὰ τὸ ἀληθινὸ καὶ τὸ δίκαιο εἶναι ὁ δικός του»⁴. Ἡ χριστιανικὴ ιεραποστολὴ ὁφείλει νὰ ἔχει ὡς σκοπό της νὰ ἔξαγιάζει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν ζωὴν του μέσα στὰ δικά του δεδομένα, σεβόμενη πάντοτε τὶς κοινωνικές, πολιτισμικές καὶ πνευματικές ἰδιαιτερότητες τῶν ἄλλων. Κάθε προσπάθεια τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀπαλλάξει τοὺς ἄλλους ἀπὸ ἴδιώματά τους, δὲ δείχνει μόνο ὅτι τοὺς περιφρονεῖ, «ἄλλὰ ταυτόχρονα μαρτυρεῖ ἔλλειψη ἀληθινῆς ἐνσάρκωσής της στὸν χῶρο ποὺ ἀσκεῖ τὸ ιεραποστολικό της ἔργο, μὲ ἄλλα λόγια μία λανθασμένη κένωση καὶ ἐπομένως ἀποτυχημένη ιεραποστολή»⁵.

Μέλημά της δὲν εἶναι νὰ φέρνει τὰ ἔθνη καὶ τοὺς πιστοὺς τῶν ἄλλων θρησκειῶν στὸ δικό της θρησκευτικὸ «μικρό-κοσμο»⁶, μέλημά της εἶναι νὰ δώσει νέο νόημα στὴν ζωὴν τοῦ ἄνθρωπου, νὰ γίνει δημι-

ουργὸς πολιτισμοῦ, μέσα ἀπὸ τὴν διατήρηση τῆς ταυτότητας καὶ τῆς ἰδιαιτερότητάς τους. Συνεπῶς, ὁφείλει νὰ ὀναγρωρίσει καὶ νὰ σεβαστεῖ τὰ ἥμη καὶ τὰ ἔθιμα τῶν αὐτόχθονων λαῶν, παράλληλα νὰ παράγει πολιτισμὸ καὶ παιδεία, ποὺ θὰ καθοδηγοῦν τοὺς ἄνθρωπους στὴν μεταμόρφωση τοῦ κόσμου σὲ μία κοινωνία ποὺ θὰ ἐμφιλοχωρεῖται ἀπὸ τὰ ἴδανικὰ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητας καὶ τοῦ πολιτιστικοῦ πλουταρισμοῦ.

Τέλος, διακύβευμα τῆς ιεραποστολῆς ἀποτελεῖ ὁ σεβασμὸς τῶν διαφορετικῶν πολιτισμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν τρόπων μὲ τοὺς ὅποιους αὐτοὶ ἐκφράζονται· «καὶ ἡ μετατροπὴ αὐτῶν σὲ μέσα σωτηρίας»⁷. Ἐξάλλου, ὁ πολιτισμικὸς πλουραλισμὸς ποὺ εἰσάγει ἡ οἰκουμενικότητα τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἱστορία, ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα στὴ διαφορετικότητα καὶ στὴν ἰσότητα τῶν ἀνθρώπινων ἀξιῶν καὶ τρόπων ζωῆς.

1. Ν. Δημητριάδης, Θεολογικὴ καὶ Θρησκειολογικὴ θεώρηση τοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου στὴ σύγχρονη ιεραποστολή, Διδακτορικὴ διατριβή, Θεσσαλονίκη 2009, σ. 191.
2. Ν. Εὔσταθίου, «Κυριακὴ Β' Λουκᾶ», Έφημέριος 7 (Ιούλιος – Αὔγουστος 2012) 17.
3. Α' Ιωάν. 4,8.
4. Ι. Πέτρου, Πολυπολιτισμικότητα καὶ Θρησκευτικὴ ἐλευθερία, ἐκδόσεις Βάγιας, Θεσσαλονίκη 2005, σ. 74.
5. Ἡ. Βουλγαράκης, Ιεραποστολὴ Δρόμοι καὶ Δομές, ἐκδόσεις Ἄρμός, Ἀθήνα 1989, σ. 249-250.
6. Π. Βασιλειάδης, Ενότητα καὶ μαρτυρία, Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Μαρτυρία καὶ Διαθρησκειακὸς Διάλογος - Έγχειρίδιο Ιεραποστολῆς, ἐκδόσεις Ἐπίκεντρο, Θεσσαλονίκη 2007, σ. 185.

